

til at omtale dette, fordi jeg har maattet tænke mig alle de Grunde, den ærede Ordfører kunde have havt til saa absolut at forandre sin Stilling fra den 3die Januari og til nu. Imidlertid har den ærede Ordfører, som jeg troer, tilstræffelig viist, at det ikke var særlig Hensynet til det nuværende Ministeriums Udenrigspolitik, som var Grund for ham til at bevilge Finansloven rigeligere end nogensinde tidligere. Faktum er imidlertid dog, at han er i Færd med at bevilge en saadan Finanslov. Den ærede Ordfører udtalte ved Indledningen af Behandlingen af Finansloven: „Vi gaa nu til de mere alvorlige Forhandlinger for det nye Folkething, altsaa paa en Maade til 2den Aft af Valgbrevenes Prøvelse, idet det nu skal vise sig, hvilket Folkething da disse Valgbreve have skabt“. Ja, nu har det viist sig, nu er 2den Aft forbi, Aften er udspillet og Læppet er ved at falde, og nu skulle vi se, hvorledes Knuden er løst. Det Ministerium, som opløste Folkethinget, fordi det ikke mere vidste nogen Udvei, fik til Svar af Befolkningen et nyt Folkething, som det jo heller ikke kan arbejde sammen med, — dette Ministerium staar nu i Begreb med at faae en Finanslov, som er bedre end nogen tidligere. Alle Realitetspunkter ere opgivne. Der er givet Antydning om Reformer og Løfter paa Finansloven baade paa § 26 og med Hensyn til Gjennemførelsen af forskjellige Foranstaltninger for næste Aar, og Ministeriet har faaet mere end det. Det har faaet det, som det opløste for, det har faaet sit Folkething. Da Ministeriet opløste, havde det et Folkething, som det ikke kunde arbejde sammen med, nu har Ministeriet faaet et Folkething, som det ikke kan ønske sig bedre. Naar det havde et samlet Flertal for sig, var det meget værre; thi dersom det havde et samlet Flertal, var det nødt til at tage Hensyn til dette Flertal; men nu har det 2 Mindretal, og naar det ene ikke vil gjøre Ret, saa pudser det det mod det andet og tumler med disse Mindretal, saa at det laver et Flertal om Aft, hvad det ønsker, og saa kan det endog saa staa ligeoverfor Landsthinget som den mæglende og milde Regering, som er nødt til at give efter for Folkethinget. Der er ikke nogen Regering, som har faaet det mere bekæmt end denne Regering. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem fra Sors (Alberti) faaer Ret fra Ordføreren, naar han venter, at Regeringen skulde gaa paa dette Standpunkt. Jeg troer heller ikke, at den ærede Ordfører har nogensomhelst Plan i saa Henseende; det er ikke for at prøve paa at faae Forlig ved Medgjørighed, men det er rent ud at give Ministeriet med Mærket, Stempet, Tyjiognomet af 12te April en saadan Finanslov, som den aldrig havde kunnet ønske sig bedre, og det er naturligvis netop det Folkething, som Regeringen har forlangt, det er Svaret paa Dpløsningen Her er det Folkething, den har forlangt og den bry-

der sig ikke om at faae Mere. Det er ganske naturligt. Symbolet paa dette for Ministeriet saa fortrinlige nye Folkething er den Finanslov, som jeg antager, at vi om lidt skulde til at vedtage — jeg veed det jo ikke, men jeg skal i saa Henseende afvente, hvad den ærede Ordfører vil sige. Symbolet er den glimrende Finanslov, som har een mærkelig Egenstaf, som jeg vil bede ærede Herrer lægge Mærke til, fordi det er en Egenstaf, ingen tidligere Finanslov har havt. Det er, at det er Højres egen Finanslov med en lille Bistand fra et Mindretal i Venstre. De tidligere Finanslove ere satte igjennem af Venstre med visse Indrømmelser til Højre. Vi have to Gange . . . . (Ufbrydelse) ja, jeg skal tage det med Altsammen; de ærede Medlemmer kunne være ganske rolig, jeg skal ikke skaane mig selv. Vi have faaet to Gange, ifjor og i 1875, en Finanslov sat igjennem af et Flertal i Venstre mod Højre og et Mindretal i Venstre. Det er sket; men hvad vi endnu aldrig have oplevet, efter at Venstre er blevet Flertal, er en Finanslov, sat igjennem af Højre med et Mindretal af Venstre mod et Flertal i Venstre. Det er dette mageløse Symbol, som Regeringen nu endelig har faaet tilveiebragt. Det er et meget passende Symbol for hele Situationen iaar, Kronen paa Tapperheden fra ifjor — denne Finanslov, som jeg kalder Højres egen Finanslov. Den ærede Ordfører kan ogsaa kalde den Ministeriets, eller, hvis han vil, Ministeriets og hans egen, det kommer ikke an paa en Benævnelse, de ere ikke saa uensartede. Valgbrevenes Prøvelse, som den ærede Ordfører taler om, begyndte med et ministerielt Parti paa 38 mod noget over 60, og nu efter at Prøvelsen har fundet Sted . . . . (Klein: Den er ikke færdig endnu!); nei, den mere specielle, som det ærede Medlem og vi Andre have med at gjøre med Hensyn til Korskoralget o. s. v., det er en Sag for sig, men den Valgbrevenes Prøvelse, som den ærede Ordfører indlede, anden Aft, den alvorlige Aft, — thi den, det ærede Medlem og jeg have foretaget, er kun en spøgefuldt Aft — den er nu færdig, men vi have som Resultat af Valgbrevenes Prøvelse en Opposition paa henved 40 Stemmer mod et ministerielt Parti paa godt og vel 60. Den ærede Ordfører er under Valgbrevenes Prøvelse selv gaaet bag af Dansen. Nu vel! det er Ting, som man kan tale om her i denne Forsamling, hvor vi ere vante til at drøfte saadanne Ting mellem os undertiden paa en spøgende og ironisk Maade, saaledes, at man kommer til at finde det mere eller mindre ærgerligt eller mere eller mindre kommer til at se, men i Virkeligheden er Sagen meget mere alvorlig og særgelig, end det kan hjælpe at udtale det, thi i Virkeligheden er det med andre Ord at sige: Aft det, man har bygget paa ved Sammenhold og Udholdenhed, det har viist sig, at det har ikke holdt